

SPD
TRK

SPIŠSKÉ SKVOSTY

29 km

610 m

JURGOV - Grocholów Potok - **cesta do Lapšanky** - **Sedlo nad Lapšankou výhlady** - zjazd do Osturne - **Osturňa drevené domy** - Bystrá dolina lesy - **Pod Príslopom výhľad na Belianske Tatry** - zjazd - Podspády - **JURGOV**

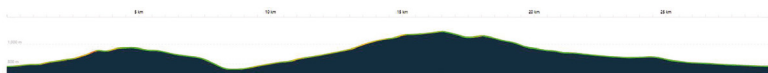

SPIŠSKÉ SKVOSTY

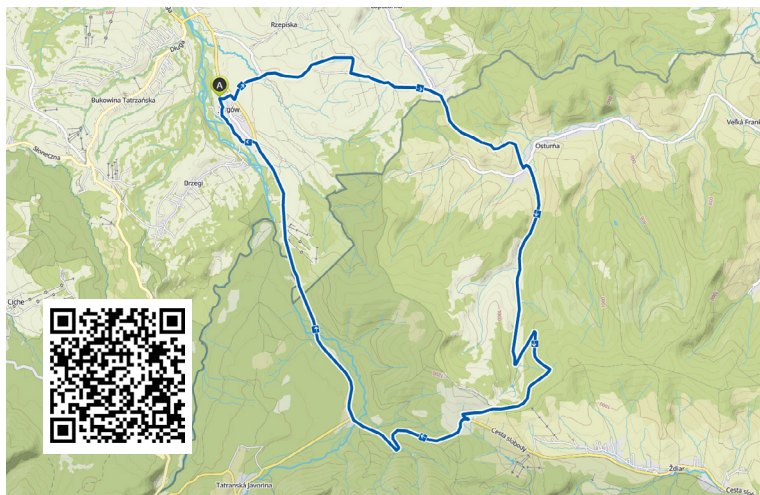
Dĺžka trasy: **29 km**
 Súčet stúpaní: **610 m**
 Súčet zjazdov: **610 m**

Asfalt: **29 km**
 Štrk: **0 km**
 Terén: **0 km**

Mimo premávky: **9 km**
 Vedľajšie cesty: **9 km**
 Hlavné cesty: **11 km**

Výlet je krátky, ale prináša bohatstvo zážitkov. Prechádza dvomi bodmi s nádhernými výhľadmi – Sedlom nad Lapšankou a sedlom Pod Príslopom. Tieto panorámy nás však budú stáť veľa námahy. Prvé stúpanie je skôr monotónne, ale druhé prechádza zaujímavým okolím drevenej Osturne a hustými lesmi pod Magurou, kde sa môžeme započúvať do žblnkotu potoka Bystrá. Posledná časť väčšinou vedie hlavnou cestou, takže budeme potrebovať prilbu a zvýšenú pozornosť.

Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/17

Výlet začíname v Jurgove pri **drevenom kostole**. Pretíname cestu DK49 a smerujeme k časti Grocholów Potok. Prakticky hneď za ňou sa bez akéhokoľvek varovania začína prvé (kratšie) z dnešných dvoch dlhých stúpaní. V prvej časti nám budú útechou výhľady na blízke Tatry, ale potom už nám ostáva len únavné šliapanie cez Wojtyczków Potok, potom Grocholów Potok až na samotný hrebeň.

2

Po 4,5 km sme už o 200 m vyššie a konečne sa môžeme tešiť prvým zo skvostov, ktoré sme sem prišli obdivovať. Nádherný **výhľad na Tatry¹** nás bude sprevádzať až k **Sedlu nad Lapšankou**. Nižšie položená dolina Bielej vody, nachádzajúca sa medzi nami a múrom Tatier, len znásobuje veľkolepý dojem.

Pokračujeme v jazde po hrebeni a z ničoho nič sa ocitáme na Slovensku. Doteraz rozľahlý hrebeň sa náhle mení na úzku policu so strmým útesom na ľavej strane. Úzka asfaltová cesta sa vinie medzi **vysoko položenými hoľami²**. O chvíľu sa otvárajú **výhľady³** na Osturňa, nachádzajúcu sa v doline. Nižšia časť tejto doliny bola v roku 1920 pričlenená k Poľsku a historicky celistvá oblasť bola dosť drasticky rozdelená štátnou hranicou.

Posledný úsek jazdy do Osturňa dá zaberať našim brzdám. Veľkou rýchlosťou vpadáme do dediny; trasa v podstate do nej nevchádza, ale ju len pretína. V prípade, keby sme chceli uhasiť smäd, musíme zísť ešte asi 1 km dole, kde nájdeme obchod

3

a bar. Mali by sme to urobiť aj preto, aby sme si pozreli **pekne zachovanú drevenú architektúru**⁴.

Po expresnej návšteve v dedine ideme hore dolinou potoka Bystrá. Na začiatku vedie cesta medzi lúkami, ale rýchlo vchádzame do hustých lesov Magury, stále ideme pozdĺž šumiaceho potoka. Stúpanie je rovnomerné a vďaka zelenému prostrediu nám ďalšie metre ubehajú rýchlejšie.

Po dvoch ostrých zákrutách nás trasa zavedie na otvorený terén. Vtedy zistíme, na akom **nezvyčajnom mieste** sa nachádzame: pri našich nohách leží nekonečná zeleň lesov **Doliny Bystrej**⁵. Pred nami sa postupne vynárajú potrhané **hrebene Belianskych Tatier**⁶, vďaka ktorým získava trasa takmer vysokohorský charakter.

Pokračujeme hore kopcom, zabúdajúc na únavu, a v konečnom dôsledku zdolávame výšku 1125 m n. m. Prichádzame na hlavnú cestu Podspády – Ždiar a... musíme si sadnúť od dojatia. Pred našimi očami sa vypína múr Belianskych Tatier v celom svojom majestáte; zo žiadneho iného miesta nevyzerajú tak mohutne ako práve odtiaľto.

Keď sa už nasýtime výhľadom, musíme skontrolovať brzdy, pretože zjazd, ktorý nás čaká, je strmý a kľukatý. Vyrážame po nepríjemnom úseku frekventovanej cesty 66 smerom k hranici s Poľskom. Po 3,5 km si na križovatke v Podspádoch vyberieme odbočku doprava. Ďalšie 3 km predstavujú rovnú, širokú cestu až k hranici, ďalej (na úseku 3,5 km) je bohužiaľ zase úzko, až kým neprídeme k zjazdu do uličiek Jurgova. Tam, vedľajšou uličkou pozdĺž potoka Mlynówka prídeme na miesto, z ktorého sme vyrazili a kde sa končí náš výlet.

4

5

6